

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/478/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913205964
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7913205964.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v právnej veci žalobcu GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 35 838 825, zast. HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanému X.J. Š.W., N. M. C. A., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou JUDr. Vierou Lukáčovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Michalovce, o zaplatenie 2.836,70 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trebišov, č.k. 15C/79/2014-166 z 13.10.2014

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok.
Žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 272,64 €, s 9% ročným úrokom z omeškania od 22.12.2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh zamietol. (II.)

Odporcovi náhradu trov konania nepriznáva. (III.)

Z odôvodnenia návrhu súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom dňa 12.10.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0552324978, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 1.659,70 € pri úrokovej sadzbe 17,30% ročne. Odporca sa zaviazal poskytnutý úver splácať v mesačných splátkach vždy do 10. dňa toho ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 10.11.2005 a konečná splatnosť úveru na deň 10.10.2010. Odporca svoj záväzok neplnil a poskytnutý úver nesplatil ani do dňa jeho konečnej splatnosti, t.j. do 10.10.2010. Odporca ani po postúpení pohľadávky na navrhovateľa neuhradil žiadnu splátku. Ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. k 21.12.2010 celkový zostatok pohľadávky zo Zmluvy o úvere predstavoval 2.836,70 €, ktorý pozostával z istiny 2.392,37 €, zmluvného úroku v sume 82,77 € a úrokov z omeškania 361,56 €. Navrhovateľ si uplatnil i riadny úrok vo výške 17,30% ročne z istiny 2.392,37 € od 22.12.2010 do zaplatenia a 9% ročný úrok z omeškania z istiny 2.392,37 € od 22.12.2010 do zaplatenia. Návrh odôvodnil ustanovením § 497, § 502 ods. 1, § 504, § 369 ods. 1, § 503 ods. 3 Obch. zák., ust. § 175 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku a rozhodnutím Najvyššieho súdu Českej republiky publikovaným v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu pod č. R 15/2001. Navrhovateľ v písomnom vyjadrení, doručenom súdu 10.10.2014, vyšpecifikoval žalobný nárok a uviedol, že pohľadávka vo výške 2.836,70 € pozostáva z istiny po splatnosti vo výške 2.392,37 €, riadnych úrokov vo výške 82,77 € a úrokov z omeškania vo výške 361,56 €. Do istiny 2.392,- € sú zahrnuté riadne úroky a poplatky za správu úveru 119,47 €, a poplatky za upomienky 29,88 €, kapitalizované riadne úroky 1.480,76 €. Čistá istina bez úrokov a poplatkov predstavuje 762,26 €. Poukázal na to, že predmetná zmluva nevznikla reálnym odovzdaním druhej veci (peňaží dlžníkovi), ale dohodou zmluvných strán o jej obsahu, z ktorého vyplýva platný

záväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytnúť v prospech dlžníka finančné plnenie formou úveru a zároveň záväzok dlžníka takto poskytnuté plnenie navyšené o úrok splácať v dohodnutých splátkach. Je nepochybné, že v tomto prípade ide o zmluvu o úvere v zmysle ust. § 497 a násl. Obch. zák.. Navrhovateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 6MCdo/4/2012, v ktorom bol vyslovený záver, že hlavným záväzkovým vzťahom, z ktorého navrhovateľ vyvodzuje svoj nárok, je v danom prípade zmluva o úvere, ktorá sa spravuje ustanoveniami Obch. zák.. V písomnom vyjadrení navrhovateľ ďalej poukázal na rozhodovacia činnosť súdov majúca za to, že na predmetný právny vzťah, ktorým je zmluva o úvere a teda tzv. absolútny obchod je potrebné aplikovať ustanovenia Obch. zák.. Je nepochybné, že predmetná zmluva o poskytnutí splátkového úveru je zmluvou spotrebiteľskou, kde na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Ide o spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že bola uzavretá v čase, keď sa na tento typ zmluvy výslovne nevzťahovali ustanovenia OZ, avšak v tomto prípade je na daný vzťah nutné aplikovať smernicu č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa názoru súdu Zmluva o splátkovom úvere uzavretá medzi účastníkmi dňa 12.10.2005 má charakter spotrebiteľskej zmluvy a to konkrétne spotrebiteľského úveru, a preto pri právnom posúdení veci súd aplikoval na zmluvu ustanovenia OZ týkajúce sa spotrebiteľa a rovnako zmluvu posudzoval i v zmysle príslušných ustanovení zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa ust. § 4 ods. 2 zák.č. 258/2001 Z.z., v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. Súd mal tiež preukázané, že medzi právny predchodcom navrhovateľa a odporcom bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere. Na uvedený právny vzťah je preto potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ust. § 23a ods. 1 a 2, podľa ktorých spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa OZ, Obch. zák., ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a násl. OZ v znení neskorších predpisov, sa primerane použijú ustanovenia OZ.

Slovenská republika, ako člen Európskej únie, je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluvy boli podľa týchto podmienok naďalej záväzné pre strany, ak je ich ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Nepochybné zmluva uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle Smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia OZ. V slovenskom právnom poriadku existuje duálna úprava záväzkov - občianskoprávna a obchodnoprávna. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obch. zák. a OZ je vzťahom lex specialis ku lex generalis, pričom použitie OZ je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obch. zák. sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno - záväzkových vzťahov, existuje aj skupina vzťahov, ktoré môžeme označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obch. zák.). Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorit oblastí záujmu nielen práva Európskej únie, alebo aj nášho právneho poriadku. Je neprípustné, aby sa kogentné normy

určené na ochranu spotrebiteľa dodávateľa obchádzali zvolením iného zákona, ktorý nie je primárne určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov. Zvolenie režimu Obch. zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle tohto zákona len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Aj pri uzatváraných zmluvách v zmysle Obch. zák. je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku, či osobitných právnych predpisoch, ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

O. i. dôvodil súd, že podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-334/92 zo dňa 16.12.1993 Teodoro Wagner Miret proti Fondo Garantía Salarial, body 20,21, keď sa vykladá a aplikuje vnútroštátne právo, každý vnútroštátny súd musí predpokladať, že štát mal v úmysle v plnom rozsahu splniť povinnosti vyplývajúce z príslušnej smernice. Ako uviedol Súdny dvor v rozsudku v prípade 106/89 Marleasing v La Comercial Internacional de Alimentación /1990/ ECR I-4135, bod 8, pri použití vnútroštátneho práva, či dotknuté ustanovenia boli prijaté pred alebo po smernici, vnútroštátny súd má povinnosť, nakoľko, nakoľko je to možné, interpretovať zákon vo svetle znenia a účelu smernice tak, aby sa dosiahol účel smernice v súlade s odsekom 3 čl. 189 Zmluvy. Zásada výkladu v súlade so smernicami musí byť dodržiavaná najmä tam, kde vnútroštátny súd zvažuje, ako v prejednávanej veci, či skôr účinné ustanovenia vnútroštátneho práva spĺňajú požiadavky príslušnej smernice. Podľa rozsudkov Súdneho dvora (ES) vo veci 14/83 zo dňa 10.4.1984 Sabine vom Colsom a Elisabeth Kamann proti Land Nordrhein - Westfalen, bod 16 a vo veci 79/83 zo dňa 10-4-1984 Doroty Harz proti Deutsche Tradax GmbH bod 16, podľa ods. 3 čl. 189 smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom. Hoci toto ustanovenie ponecháva členským štátom možnosť voľby spôsobov a prostriedkov na zabezpečenie, že smernica je implementovaná, táto sloboda nemá vplyv na povinnosť všetkých členských štátov, ktorým je smernica určená, prijať, v rámci ich vnútroštátnych právnych poriadkov všetky potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že smernica je plne účinná v súlade s cieľom, ktorý sleduje. Premlčanie je definované ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo. Použitie námietky premlčania má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti práva, v dôsledku čoho nemožno premlčané právo oprávnenému priznať. Vznesením námietky premlčania zaniká nárok, t.j. vynútiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom ustanovená osobitná premlčacia doba (§ 5b zák. č. 250/2007 Z.z.).

Ako je zrejmé zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 12.10.2005, konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 10.10.2010. Keďže v konaní nebolo preukázané, že by došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysel čl. 7 bod 6.1 písm. a) VOP, je potrebné začiatok plynutia premlčacej lehoty stanoviť v súlade s § 103 OZ, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Nepremlčuje sa teda celý dlh naraz, ale každá jednotlivá splátka úveru má samostatnú trojročnú premlčaciu dobu. Keďže nedošlo k predčasnému zosplatneniu úveru a návrh bol na súde podaný až dňa 17.4.2013, súd považoval všetky splátky splatné pred dňom 17.4.2010 za premlčané. Nepremlčanými splátkami sú tak splátky, ktoré boli splatné tri roky spätne od podania návrhu. V danom prípade bola splatnosť jednotlivých splátok dohodnutá k 10. dňu v mesiaci. Nepremlčanými splátkami sú tak splátky, ktoré boli splatné dňa 10.5.2010 vo výške 43,45 €, dňa 10.6.2010 vo výške 43,45 €, dňa 10.7.2010 vo výške 43,45 €, dňa 10.8.2010 vo výške 43,45 €, dňa 10.9.2010 vo výške 43,45 €, dňa 10.10.2010 vo výške 43,45 € (6x 43,45 € = 260,70 €). Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty podľa OZ a nie štvorročnej podľa Obch. zák., na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné uviesť, platí zásada, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia OZ, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. To znamená, že aj keď sa zmluvné strany písomne dohodli, že ich vzťah sa bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to neplatí, a na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len čiastočne. Zo Zmluvy o splátkovom úvere ako aj z prehľadu transakcií na úverovom účte odporcu mal súd za preukázané, že právny predchodca navrhovateľa na základe úverovej zmluvy č. 0552324978 zo dňa 12.10.2005 poskytol odporcovi peňažné prostriedky vo výške 1.659,70 € (50.000,-Sk) ako bezúčelový miniúver, ktorý sa odporca zaviazal splácať pravidelnými mesačnými splátkami po 43,45 € (1.309,-Sk) mesačne, vždy do 10. dňa v tom ktorom mesiaci s tým,

že prvá splátka bola splatná 10.11.2005 a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 10.10.2010, teda celkovo mal zaplatiť 60 mesačných splátok v celkovej výške 2.607 €.

Spotrebiteľ má prítom oprávnený záujem na prednostnom splnení istiny. Takáto zmluvná podmienka vo svojej podstate na škodu spotrebiteľa na jednej strane spôsobuje nerešpektovanie vôle spotrebiteľa a jeho oprávnených záujmov a na strane druhej umožňuje dodávateľovi bezvýhradne presadiť jeho ekonomické záujmy v zmluvnom vzťahu, zakladá tým nielen nerovnováhu, ale až hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ). Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu so štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za faktický nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom“ (Uznesenie ÚS SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19). Súd sa ďalej pri svojom rozhodovaní zaoberal výškou úroku z omeškania, ktorú navrhovateľ kapitalizoval a predstavuje sumu 143,95 € za obdobie od 7.8.2007 do postúpenia pohľadávky t.j. do 21.12.2010, ktoré boli navrhovateľom počítané z omeškaných splátok úveru pri úrokovej sadzbe 26,40%, čo je v rozpore s dobrými mravmi a takáto dohoda je neplatná. Odporca mal pôvodnému veriteľovi zaplatiť celkovo sumu 2.836,70 € (sumu 1.480,76 € na kapitalizovaných zmluvných úrokoch počítaných pri zmluvne dohodnutej úrokovej sadzbe 17,30% ročne z čerpanej sumy úveru od t.j. od 13.10.2005 do splatnosti úveru t.j. do 10.10.2010, sumu 149,35 € na poplatkoch za správu úveru a poplatkoch za upomienky, sumu 82,77 € ktoré boli pripočítané pri zmluvne dohodnutej sadzbe 17,30% ročne z istiny za obdobie od 10.10.2010 do dňa postúpenia pohľadávky, t.j. do 21.12.2010, sumu 143,95 € ako úrokoch z omeškania za obdobie od 7.8.2007 do 21.10.2010 v sadzbe 26,40% , sumu 217,61 € ako úrokoch z omeškania vo výške 8% za obdobie od 15.1.2009 do 21.10.2010 a sumu 762,26 € ako čistej istiny úveru). Súd priznal navrhovateľovi nárok na zaplatenie 6 nepremičaných splátok, každá po 43,45 € mesačne (v tejto sume zahrnutý i dohodnutý zmluvný úrok) so započítaním poplatku za správu úveru po 1,99 € mesačne (dohodnutý v zmluve), teda spolu 6 splátok po 45,44 € (43,45 € + 1,99 €), spolu predstavuje sumu 272,64 €. Pokiaľ ide o samotné poplatky za upomienky súd dospel k záveru, že takto uplatnený nárok nie je dôvodný. Zo strany navrhovateľa súd nemal za preukázané, za aké porušenie, resp. z akého titulu si voči odporcovi uplatňuje nárok na poplatky za upomienky, v prevyšujúcej časti návrh zamietol. VOP mal sadzby voči spotrebiteľovi, ktoré súd považoval za jednostranne dojednané, pre spotrebiteľa ako zjavne slabšej strany nevýhodné likvidačné. Opätovne súd konštatuje, že takéto dojednanie je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu so štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť pre žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka je neprijateľná, prieči sa dobrým mravom. Takéto dojednanie súd považoval za neplatné. Navyše v danom prípade ide o poplatky za upomienky zo dňa 24.3.2006, 25.5.2006, 26.6.2006, 24.8.2006, 26.9.2006 a 24.11.2006, ktoré aj v prípade, ak by ich súd považoval za prijateľné, boli by premlčané. Súd v danej súvislosti poukazuje na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva v Únii. Navrhovateľovi z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností odporcom vznikol nárok na úrok z omeškania, ktorý si navrhovateľ uplatnil vo výške 9% ročne od 22.10.2010 do zaplatenia. Keďže výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k uvedenému dňu bola 1% ročne, súd odporcu zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 272,64 € od 22.12.2010 do zaplatenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Pri celkovej žalovanej sume 2.836,70 € bol navrhovateľ úspešný v sume 272,64 €, čo predstavuje 9,61%. Odporca bol úspešný vo výške 2.564,06 €, čo predstavuje 90,39%. Čistý úspech navrhovateľa je 80,78% (90,39% - 9,61%). Nakoľko odporcovi v tomto konaní žiadne preukázateľné trovy konania nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

V podanom odvolaní zo dňa 22.12.2014 žiadal žalobca s poukazom na rôzne rozhodnutia všeobecných súdov Slovenskej republiky (napr. rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/163/2013, 17Co/170/2013, ktorý sa zaoberá premlčaním, uznesenie KS v Žiline 8Co/423/2013), pretože súd mal použiť premlčaciu dobu v zmysle Obch. zák., a mal priznať žalobcovi 832,13 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 782,10 od 11.10.2010 do zaplatenia, zrušiť napadnutý rozsudok v zamietajúcej časti a priznať žalobcovi trovy odvolacieho konania 83,34 € (61,41 € + režijný paušál + DPH).

V odvolaní o. i. namietal, že pri uplatňovaní jednotlivých právnych prostriedkov je veľmi dôležité posúdiť, akého charakteru je spotrebiteľská zmluva, či ide o zmluvu občiansko-právneho alebo

obchodno-právneho charakteru. Uvedené má zásadný význam pri uplatňovaní práv spotrebiteľa. Iba v jednom prípade - práva na ochranu pred neprimeranými podmienkami (vyššie a)) je úprava jednotná a spoločná bez ohľadu na to, o akú zmluvu ide. Tak pokiaľ pôjde o ostatné právne prostriedky (vyššie uvedené pod bodmi b)-f)) bude právne dôležité posúdiť, či ide o zmluvu občiansko-právnu alebo obchodno-právnu. pretože v mnohých prípadoch bude potrebné aplikovať všeobecnú úpravu v týchto kódexoch (napr. úprava o premlčaní, výške úrokov z omeškania ak pod.). Na vzťah ručiteľa zajišťujúci záväzok ze spotrebiteľskej smlouvy je treba aplikovať promlčenie obsažené v obchodníom zákonníku, teda štyrirokovú promlčeciu dobu podľa ustanovení § 397 obch. zák. Argumentuje-li dovolateľ výhodnejšiu úpravu promlčenia pro spotřebitele v občianskom zákonníku pro kratší obecnou promlčeciu dobu (podľa ustanovení § 101 je promlčeciu dobu 4 roky) oproti úpravě v obchodníom zákonníku (podľa ustanovení § 397 v prípade, že spotřebitel je v postavení dlužníka. Premlčanie sa teda aj v spotrebiteľských zmluvách majúciich formu absolútneho obchodu spravuje výlučne Obchodným zákonníkom a keďže podľa ust. S 397 Obch. zák. ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, ie premlčacia doba štyri roky. Poukazujeme na Uznesenie Najvyššieho súdu č. k. 6MCdo/4/2012 zo dňa 27.03.2013. ktorým Najvyšší súd SR v konaní o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora SR zrušil rozsudok Krajského súdu Prešov založený na nesprávnom právnom posúdení veci, ktoré spočívalo v posúdení zmluvy o úvere ako aj vznesenej námietky premlčania podľa ust. OZ. Na základe uvedeného preto nie je možné považovať za premlčané 18 splátok. Máme za to, že prvostupňový súd mal žalobcovi priznať nárok čo do 18 splátok splatných od 10.5.2009 do 10.10.2010. čo predstavuje sumu spolu 782.10 €. Zároveň nie je možné za premlčané považovať ani úroky z omeškania z jednotlivých splátok od splátky splatnej dňa 10.05.2009 do dňa konečnej splatnosti úveru dňa 10.10.2010 vyčíslených ku dňu ku dňu 10.10.2010. ktoré predstavujú sumu 50.03 €.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril i napriek urgencii odvolacieho súdu.

Odvolací súd z odvolania zistil dôvody uvedené v odvolaní (§ 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p., v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.) nesprávne právne posúdenie a použitie nesprávneho ustanovenia právneho predpisu, verejne vyhlásil rozsudok, keď tento rozsudok postupom podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bol preskúmaný (§ 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania) a zistil, že rozsudok je vecne správny a treba ho potvrdiť podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., pričom s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu súhlasí odvolací súd.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesný postup alebo aj rozhodnutie súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu O. s. p.

Podľa § 157 ods.2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Z cit. ust. vyplýva, že súd prvého stupňa je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 132-§ 135 O. s. p. hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 153 ods.1 O. s. p.) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie.

Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej nožnej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú. Preto ak je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, lebo neobsahuje žiadne dôvody alebo obsahuje iba nedostatočné dôvody, prichádza do úvahy len zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci súdu prvého stupňa

na ďalšie konanie a nie je potrebné skúmať existenciu aj prípadných ďalších uplatnených odvolacích dôvodov.

Napadnutý rozsudok je vecne správny a zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 157 ods.2 O. s. p. a zásadám súdnej praxe, preto je preskúmateľný a tak bol potvrdený.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Z ustanovenia čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti, a aby sa | mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu atómu zodpovedajúcu povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2001 II. ÚS 14/2001, z 13. novembra 2002II. ÚS 132/02, III. ÚS 171/2006 z 5. apríla 2007). Podľa § 1 O.s.p., Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv.

K správnym a výstižným dôvodom uvedeným v rozsudku je treba doplniť, že právny predchodca neuzatvoril revolvingový úver, ale splátkový úver (rozumej Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava), preto ani nemožno vychádzať z rozsudku KS v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/170/2013 so zreteľom na iný skutkový stav vo veci a iné právne posúdenie veci.

Treba prisvedčiť odôvodneniu súdu prvého stupňa, že spotrebiteľské zmluvy, zvlášť keď ide o tzv. typové spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať dojednania, ktoré vo všeobecných obchodných podmienkach obsahujúcich samotné poplatky za upomienky sú v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa, ako zmluvne neprijateľné podmienky, ktoré sa priečia dobrým mravom, a preto ich treba považovať za neplatné. O. i. tieto poplatky za upomienky boli aj premičané.

K výstižným dôvodom uvedeným v rozsudku súdu prvého stupňa, ktorého výrok bol napadnutý len čo do zamietajúcej časti výroku rozsudku a v nadväzujúcom výroku o trovách konania je treba ešte dodať, že aj vo výroku o náhrade trov konania správne súd rozhodol, keď vyslovil, že navrhovateľ nemá právo na náhradu trov konania ako neúspešný a odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva (odporca je zastúpený opatrovníčkou JUDr. Lukáčovou, VSÚ OS Michalovce).

Výrok o trovách odvolacieho konania sa odôvodňuje § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p., lebo žiadne trovy nevznikli úspešnému odporcovi a navrhovateľ v celom rozsahu bol neúspešný v odvolacom konaní.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.